

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Martirii credinții...

Articol venit din afară.

Preoțimea în toate veacurile, prin rostul credinții și harul milei împărtășite de întemeietorul bisericii creștine, s'a invrednicit a fi un factor însemnat în istoria culturii și a vieții popoarelor. Nu numai la noi, ci pretutindeni, prin zel, prin abnegațiune, prin muncă, și mai pre sus de toate, prin puterea crucii, *martirii credinții* au fost totdeauna izvorul nesecat, din care s'au adăpat mii de generații, însetoșate de văpăi mistuitoare de suferinți omenști.

E de admirat, și fără îndoială foarte caracteristic faptul, că toate peoptele însemnate dela încredințarea în arhice a preoțimii, acest conducător firesc și ales, s'au înălțat, nu numai la o scăpărătoare viață morală, ci s'au distins și în cultură, în muncă, în propășire, în progres pe toate terețele. Căutând cheia enigmei și destăinuind secretul, ajungem la concluziunea și la convingerea, că față de acest preot, care a știut fără șovăire, vădit să-și jertfească avutul, munca, chiar și viața pentru turma încredințată, față de acest păstor, toți factorii, atât cei culturali, cât și cei politici, au manifestat stimă cuvenită, zel, ascultare, ajutor și dragoste nefățărită.

Nici nu se putea altfel, deoarece preotul era conducătorul firesc, pe care-l recunoșteau părtașii comunității creștine, ca reprezentantul unității, al bune înțelegeri, al moralei superioare și al virtuții. Chemarea preoțimii era grea, și acei cari prin cinste și abnegațiune se devotau altarului, se împărtășiau de roadele milei și ale îndurării creștine. Serviciul divin era înălțător, amvonul se cutremura de evlavie aceluia, care răspânda adevărul și lumina, poporul își mărturisea păcatele spre pocăință, inimile se deschideau să primească cu sfințenie neîntinată

cuvântul de aur, ce se intrupa în fapte demne, cinstite, vrednice de laudă și de răsplătă, nu numai în lumea aceasta, ci și înaintea județului etern.

Astfel ni se înfățișeau preoții, asemenea turma! Neamul nostru se învăța și se conducea, pe toate căile, de preoțime. Ea cunoștea cartea, cunoștea adevărul, cunoștea pericolul, și aceea ce se frământa în inimă, mâneca la inimi. Acest preot era simplu, și cu atât mai pitoresc, cu cât cerințele și pretensiunile la cultură se desprindeau mai puține, mai neînsemnate. *Ciaslovul* și *psaltirea* zugrăveau fondul luminos, pe care se întemeia înțelepciunea vieții și adâncul credinții. Nefățărit, blând, tănuind multă poezie în sfaturile părințești, ocrotea jertfelnicul, stăruind în graiul străbun, păstrând datinile foarte prețioase, întruchipând astfel unitatea culturală a neamului în veacurile de osândă.

Românii par a fi înțeles, că preotul e alesul Domnului, iar preotul, că neamul se întărește viețuind în *multă credință*: simplu, păstorește, iar nădejdea zilelor de bine biruia ispita și vijeliile sălbatice...

Astăzi, chemarea preotului e cu mult mai migăloasă, mai grea, recerând multă trudă, dar și mult devotament. Viețuim în secolul luminii. Știința a făcut progrese e norme și acei cari odinioară *stihuiu* din psaltire, ținând seamă de progres, sunt siliți să urmeze, nu numai cursuri superioare de cultură, ci să apere voinicește, opintindu-se, — după cum pe vremuri deslănțeau valurile de credință, cari sbucnieau de bună voie din inimi, — împotriva viforului minciunii și necredinții, ce năpădește straniu și necruțător din inimi impietrite.

Cerințele sunt mari și nu se pot nega. Ar fi un ignorant fără chibzuință matură, fără bun simț, neînțelegător, acela, care ar fi în stare se afirmă și astăzi, că *ciaslovul* și *psaltirea* poate să mulcomească a-

ceeace știința, sau *pseudoștiința*, — voinde să destrame firele din cari se țeseau odinioară înepăturile religioase, — zdrobește, deși poate arareori numai la aparență, inimile șovăitoare și plăpânde.

Preotul trebuie să știe carte, trebuie să cetească multă carte. Imprejurările în cari viețuim și pilda celorlalte popoare ne dovedesc, că preotul e chemat în cel dintâiu rând să fie conducător, ostaș, sentinelă neclătită și neadormită. Această chemare cred, că nu o poate nega, nici cel mai intransigent, mai fățărit și înfocat Român de inimă, care doarește, ca preoțimea (invrednicindu-o cu imnuri și marșuri rășboinice, ca de pildă „*marșul congruici*”, din „*Tribuna*” 29 Februarie a. c.), să se valideze cu orișice ocaziune, ca sfătuitoarea bun al poporului!

Da, aveți dreptate, sunteți corecți, pretensiunile vă sunt juste. Nesocotiți deci păstorii, căci aveți dreptate. Huliți împotriva lor și batjocoriți-i, pe aceia, cari de XX de veacuri au vegheat la căpătâul vieții neamului nerecunoscător, și astăzi oftând din adânc, ei, preoții, își încovoie încă mijlocul pe coarnele plugului nemilos, fără tihnă, din lipsă de mijloace, în brazdele roșii și nerodnice, pe când acei cari sfățuiesc, cari muștră, cari pretind „*accese de energie și demnitate*”, colindă cafenelele, citind romane, ațâțând poporul, sfidând bunul simț, mântuind călătorii de plăcere, cercetând Parisul, istovind energia și fierul muncii adevărate.

Pretindeți domnilor și huliți, căci preotul e cel din urmă. Scoateți-l din biserică, din casă, pentru aurul mult ce-l grămădește în lăzi, scuipați palma dură de săcure a aceluia, care înfințează fonduri, societăți culturale, abonează ziare, dăruiește din greu la colete, aplaudă pe domne când țin orații chilometrice!...

Indrăzniți chiar cu brațele profane și secați izvorul vieții, cuprin-

deți bisericile, dărâmați zidurile învestmântate în aurul credinții și în mireasma norilor de tămăie, aprindeți ruinele și cenușa sfântă spulberați-o în cele patru vânturi, sfășiati icoanele, — inimile sfinților cari bat pururea calde în închipuirea poporului, — loviți cu săbii crunte, iar pe ruinele plângătoare și triste înălțați temple mărețe zeilor cărora vă închinați!

S'a umilit Cristos și s'au înălțat profanii! S'a umilit credința și s'au preamărit chipurile deșarte ale lumii! S'a umilit adevărul și a prisosit minciuna! S'a umilit biserica și au strălucit templele antice! S'au umilit martirii credinții și s'au înmulțit preoții nechemati, sfătuitoari mândri, legiuitori, cari nu cunosc legea, îndreptători trufași, fără nădejde, lipsiți de sinceritatea inimii!...

Veniți toți aceia, cari înțelegeți a sfătui, deschideți-vă pungile largi, jertfiți aurul muncii pe altarul neamului, alinați cu mireasmă sinceră, bine mirosoare, ranele dureroase ale poporului, aprindeți inimile, ridicăți privirea, prinoasele voastre să împodobească mesele de jertfă, stranele să vă cuprindă cu evlavie în fața tronului divin, imoase de laudă să răsune la adresa sfinților, de pe buzele voastre, cari știu huli și știu să defaime, să resune vorbe sfătuitoare, îndrumătoare, *zidiți credința* prin îndemn la *adevăr* și aceluia, care de veacuri, — martirului credinții, — se roagă ziua și noaptea, în genunchi, în frig, neobosit, fără odihnă, trudit, pentru păcatele poporului, spre îndreptarea vieții, spre întemeierea și păstrarea dragostii de limbă în sufletele miilor de generații: învățați ai hărăzi stimă, cinste, bunăcuviință, mână de ajutor, nefățărită în toate, cum se cuvine slujitorului, care a primit har și milă spirituală de a săvârși jertfa împăcării și botezului credinței.

Astfel numai sunteți îndreptățiți, chemați a fi judecători și sfătuitoari, legiuitori aspri și drepti,

FOIȘOARĂ.

Priveliștea religioasă a vremii.

De preotul T. Scorobef.
(Urmare.)

Pe ori-ce cărare a vieții am apuca, putem să urmăim calea lui Cristos, în care mergând să folosim lumii. Fii plugar, fii lucrător în fabrică, meseriaș, învățător, preot, avocat, medic, gazetar.

Un pantofar e atât de bun și de trebuincios oamenilor ca și avocatul. Jugul dela car e tot atât de necesar ca și roata.

Tipograful e tot atât de lipsă, ca și învățătorul cărui îi tipărește cartea.

E mai bine să fi un țaran harnic decât un învățător nepriceput.

Plugarul apucă pe calea lui Cristos când muncește la coarnele plugului să prăsască bucate, păstorul să prăsască oi, negustorul care servește cu articolele de lipsă mușterilor, meseriașul, care lucrează și întocmește lucrurile din natură spre trebuința oamenilor, artistul care descopere frumosul, căci Dumnezeu este frumosul, învățământul care caută adevărul, și Dumnezeu este adevărul.

Când s'a întors acest învățător din pustie, a intrat în biserică și se sculă să

cetească. „Și-i se dăde cartea profetului Isaia, și deschizând cartea găsi locul, unde era scris: „Dahul Domnului peste mine, Pentru-că m'a uns ca să binevestesc săracilor. M'a trimis să tămăduiesc pe cei zdrobiți cu inimă, să vestesc întare celor în robie, și orbilor vedere. Să dau drumul celor apăsați. Să vestesc an plăcut Domnului”. Și închizând cartea, dându o îndărăt slujitorului stete jos; iar ochii tuturor din sinagogă erau ațintiți spre dânsul. Și începu a cuvânta către dânșii, că astăzi s'au împlinit scriptura aceasta în urechile voastre (Luca III. 18—22).

Avem o mărturie despre cele ce făcea Isus după aceasta. Ioan Botezătorul, preotul care-l vestise, era pus în temniță din partea lui Irod. Auzise de noul profet și trimise oameni să-l întrebe cine este. Și răspunsu-l Isus trimișilor: Mergând spuneti lui Ioan ce ați văzut și ce ați auzit: Orbii văd, șchiopii umblă, leproșii se curățesc și surzii aud, morții se scoală și săracilor se binevestește. (Luca VII. 22).

Și fericit este cel-cestu se va sminti întru mine.”

Erau și pe atunci, oameni săraci și bogați, din familie de rând și din neam mare, cu slujbe mari și slugi, unii în școală, alții fără școală, și cu fel de fel de ocupații.

Cei învățați țineau la oaltă, și erau despărțiți de cei neînvațați, erau despărțiți

bogații de săraci, cei de neam mare de cei de rând. Din această despartire izvoare multe nepotrivelii și rele în viață.

Uitați-vă în ziua de astăzi și încă veți vedea acest lucru, deși zidul despărțitor se dărâmă din zi în zi. Să nu mai fi țărânul mai puțin prețuit decât orașanul ori domnul, săracul decât bogatul, și așa mai încolo — a fost scopul intrării lui Isus.

Pe acea vreme deosebirile între oameni erau ținute în samă până la un fir de păr. Cristos n'a ținut samă de împărțea aceasta păgubitoare și îngrozitoare pentru oameni. Un caz ne-o dovedește și e cu bună pilduire.

Erau niște bolnavi de lepră, cu o boală care se socotea lipicioasă în acele părți pe atunci. Doftoria era spălarea trupului. Bolnavii aceștia erau scoși dintre oameni, și locuiau în peșteri afară din oraș. Când se arăta un lepros între oameni, fugă se arăta în calea lui și-i strigau: neouratule! Dar niște leproși spre cari mergea Cristos în drumul său, alergară la dânsul. Iar Cristos în loc să fugă ca alți oameni de leproși scupând în tină, le freacă ranele și le zise: *Fii curați. Și se tămăduiră.*

De ce i-a uns? I-ar fi putut tămădui fără să se atingă de leproși, ca pa fiica Sutașului.

Insă atingerea era semnul de dragoste față de ei, și ca să arate minciuna și fără dreptate credința oamenilor de atunci, cari socoteau că atingerea e primejdioasă.

Se zic prejudeții credințelor acestora și de acestea sunt multe între oameni. Domnii cei mari se ferece de cel îmbrăcat slab, de cel rupt și sărac, de cel neînvațat, de cel dela sate. Cristos învață cu fapta să, să ajuți pe acel om, să-l luminezi, să stai la o masă cu el, să călătorești cu el, să te atingi de el. De aceea lipsește încrederea între oameni într-o clasă și alta, pretracă lipsește atingerea. La școală nu pot merge decât cei bogați, la vot numai cei bogați și știutori de carte, la biserică poruncesc cei bogați.

Insă aceștia să zică: *Eu vreau să fii curați!* Atingerea e tactul. Să intri în cugetarea lui, în simțirea lui, să te împărțești cu el, acesta e drumul înfrățirii și înălțării.

În ziua de azi nu putem da viață celor morți, dar numele lor și faptele lor să le prețuim. Dar de orb să nu rădem, pentru orbi să fie spitale. Și ori-ce schilavi să îngrijim să trăiască scutiți.

(Va urma.)

spre îndreptare, spre muștrare, spre pildă. Priviți în adânc, cercetați tainele cu bunăvoință, sprijiniți ce e bun și ales, fiți milostivi cu durerile celor cari cu brațele frânte de muncă, luminând amvonul și strana, înțeleg să fulgere în arșiță cu coasa scripitoare, și cuprind și înțelepciunea de a crește și încălzi pe acei cari, de când, după cum zice poetul *Goga*: „nici iscusita vremii slovă” nu-și mai aduce aminte, muncind și oftând, așteaptă luminători, ideal de credință, frunțași, apostoli aleși și neprihăniți. În ziua mare a *impăcării* vă primim apoi sfaturile, vă suntem recunoscători, și pretensiunile adevărate le vom scrie cu litere de metal în inimi și în cugete, urmând ca și acum, adevărul și cărarea vieții naționale!....

Cronică pedagogică.

Educațiunea în școlile elementare și defectele ei.

De *G. F. Preșmercan.*
(Fine.)

Nefind învățătorii lămuriiți cu misiunea lor, nu-i mirare că starea morală a tinerimii încă lasă de dorit, căci sub conducerea lor elevii nu numai că își strică purtarea morală, pentru care în familie sau sub conducerea unui alt învățător s'a lucrat cu mult tact, dar și învățământul devine o sarcină neplăcută, atât pentru ei, cât și pentru învățătorii respectivi.

Singura lor preocupare e de a putea da gata cu sfârșitul anului materialul prescripționat, pentru că după convingerea lor nenorocită numai prin însușirea — chiar și mecanică — a acestuia și ar putea dovedi rezultatul bun al activității lor de peste an. Ei cugetă, că e destul dacă elevul în anul I. de școală știe să slovenească câteva ziceri, apoi să cunoască numirea obiectelor din școală și să facă câteva socoteli mentale, pentru că ei să poată conta la mulțămă și admirația publicului.

Despre vre o îngrijire în cele morale, purtare bună, simț de ordine, disciplină și de curățenie, caracter, simț de iubire și compătimire față de nevoile deapropului, simț religios, nici că poate fi vorba, toate acestea fiind lucruri prea neînsemnate — după părerea acestora — pentru a fi luate în programul lor de muncă. Dar nici nu pot de altcum acestea servi ca dovezi destul de evidente, despre progresul realizat în decursul anului, ba chiar nici nu au vre-o valoare în fața unor inspectori școlari.

Indrăznesc să afirm față de o judecată atât de ușuratică, că aceasta nu e deamăn de numele de educator, care are să fie propagatorul culturii.

În cazul acesta numai de cultură nu poate fi vorba, și rezultatele educației nu pot fi mulțămitoare, cel mult pentru cei ce nu știu face distincție între noțiunea cultură și educațiune.

Cuvântul a educa, conform sensului său etimologic înseamnă a scoate pe cineva din o stare inferioară la o stare superioară mai perfectă, și de sigur că cei vechi în sfera acestei perfecțiuni și dezvoltări vor fi presupus — cel puțin — și cultivarea moralei, dacă cumva n'au avut-o aceasta mai ales în vedere.

Vrednică de dispreț e dar procedura acelor, cari pun mai presus cultivarea inteligenței decât a moralului elevului, și aceasta cu atât mai vârtos e de condamnat, cu cât vederea lor de regulă nu izvoarește din o intenție nobilă, ci prin aceea urmăresc ei o ușurare a sarcinii lor. Spre norocire aceste vederi ruginite nu mai stăpânesc astăzi, ci numai ici-o lea le mai întâlnim și cu deosebire între învățătorii cei mai bătrâni, lucru ce de altcum e ușor explicabil, prin silnicia și impaciența acestora de a se putea coborâ în relațiunile mai intime ale elevilor și a le controla purtarea lor morală.

Nici nu-i mirare dar, dacă din partea acestora nu se poate aștepta să desvolte în conștiința elevului un interes mai înalt, ci cel mult interesul empiric, intelectual și arareori cel estetic, prin cari și dacă acestea au menirea de a înăvui viața spirituală cu tendințe de progres în știință și cu sentimentele frumosului, totuși nu e ferit elevul de a se abate dela calea morală.

Sigura garanță pentru o viață morală i-o ofer elevului interesele mai înalte și adevăratul interes social, care are să stabilească legătura de iubire între elevi, îndemnându-i la bunăvoință și cultivarea

sentimentelor de milă, relativ la năcazurile deapropului, apoi cel religios menit a întemeia în inima elevului simțul religios, care e stâlpu moralității.

Pentru cultivarea acestor feluri de interese nu e suficient timpul ce l petrece elevul în școală, ci în scopul întăririi acestora e necesar, ca învățătorul să profite și de orele libere, precum și de timpul de recreație, urmărind pe elev în jocurile și vorbele sale. Ba putem zice, că e imposibilă o creștere trainică morală, câtă vreme învățătorul își mărginește activitatea numai între pereții școlii, căci pentru formarea caracterului, care nu e altoeva decât modul constant, consecvent de a voi în aceleași împrejurări, în același fel și prin care numai se poate pune elevul în serviciul moralității, trebuie pus în poziție de a voi să îndeplinească anumite lucrări, a face anumite servicii conșcolarilor săi, fie la joc, fie în excursiuni.

Prin aceste servicii repetite, la aparență de neînsemnate, dar cari în fond — prefăcute în datine morale servesc de basă caracterului moral, se pot aplica în praxă acele maxime de viață, precum și alte principii morale propuse la studiul religiunii, cari neaplicate rămân tot atâtea noțiuni sterile și neînțelese.

Pentru ca aceste servicii să poată fi îndeplinite, tocmai disciplina pedagogică e absolut necesară, aceasta fiindu-i numai rezervat a determina pe elev a se supune voinței educatorului.

Prin o astfel de procedere, educațiunea își poate numai rezolva problema sa, ca elevul ajuns la starea de independență să poseadă calitățile necesare de onestitate, sinceritate, simț de dreptate, bunăvoință, cari formează începutul și bazele sigure ale caracterului solid religios-moral.

Nu mai prin creșterea de copii pătrunși de un astfel de caracter va putea școala noastră răscumpăra sacrificiile multe ce se aduc pentru susținerea ei.

Prin creșterea de caractere morale pătrunse de iubire pentru legea românească, înăscută în firea Românului, ne vom putea asigura viitorul poporului nostru ca neam în noianul națiunilor.

Din protopresbiterate.

Sinodul protopresbiterat al tractului Săliște.
— 19 Martie n.

După lupte și frământări electorale, cari — durere — încep în timpul mai nou și în sinul bisericii a se desvolta în măsură tot mai îngrijitoare, iată-ne în fine treuți peste alegerile împreunate cu reconstituirea diferitelor corporațiuni bisericesti. Pentru protopresbiterat fără îndoială, că cea mai de însemnătate corporațiune este sinodul protopresbiterat. Abstrăgând dela sfera multilaterală de activitate, care i o impun legile bisericesti, faptul, că el efectuează actul alegerii de protopresbiter — bine înțeles, ca sinod electoral — îi justifică pe deplin acest timbru.

Pentru tractul Săliște odată cu alegerea membrilor ordinari ai sinodului s'a îndeplinit și alegerea membrilor extraordinari, în vederea alegerii de protopresbiter al tractului. Jucându-se după prima întrunire a acestui sinod, întâmplată în 2/15 Martie a. c., precum și după seriozitatea și obiectivitatea ce s'a manifestat în decursul desbaterilor, de asemenea după buna înțelegere în care a decurs alegerea comitetului și a epitropiei protopresbiterale, se poate afirma cu deplină liniște, că acest sinod și atunci când chemat va fi, ca să-și deie votul la urna alegerii de șef tractual va fi pătruns de aceleași simțăminte.

Pe lângă alegerile sus amintite, precum și pertractarea altor obiecte tot de mare însemnătate, cred că momentele remarcabile au fost dorința unanimă, care și a exprimat-o acest sinod cu privire la persoana viitorului șef tractual, precum și cuvântul de încheiere al protopresbiterului administrator *Dr. Ioan Stroia*. Chemat fiind sinodul a face pașii cei dintâi pentru ocuparea postului vacant de protopresbiter, cu mare însufățire și a exprimat dorința de a-l avea în fruntea tractului pe inimosul și neobositul fiu al acestui tract, pe prof. sem. *Dr. Ioan Lupas*, o dorință nu numai a membrilor sinodali, ci a întregii populațiuni din acest tract. Să sperăm, că superioritatea noastră bisericască va da convenita ascultare acestei ferbinte dorințe și nu va împedeoa intruparea ei.

Al doilea act marcant, care s'a petrecut cu ocaziunea acestui sinod a fost momentul mulțămirii protopresbiterului ad. *Dr. Ioan Stroia* dela conducerea afacerilor protopresbiterale. E o împrejurare aceasta,

care ne impune cel puțin o fugitivă reprieve asupra activității rodnice a acestui vrednic și desinteresat șef tractual. În decursul celor 8 ani de păstorie bogatele lui fapte și îndrumări prețioase, nu numai pe terenul bisericesc și școlar, ci pe toate terenurile vieții noastre culturale, vor forma una dintre cele mai frumoase pagini în istoria acestui protopresbiterat.

Conștiința de greaua răspundere legată de chemarea sa pastorală, a căutat totdeauna să-și îndeplinească cu conștiințiozitate datorințele, iar când marile interese obștești erau periclitate, chiar și cu risc material — necruțând nici ostenele, nici jertfe — s'a achitat totdeauna cu demnitate de rolul său.

Dacă n'a putut totdeauna isbuti întru realizarea problemelor sale spre mulțămirea obștei, nereușirea nu e a se atribui numai persoanei lui, căci buna înțelegere a fost, ci și altor factori, cari au rol în viața noastră bisericască și școlară.

Nu numai afacerile bisericesti-școlare au fost promovate cu cel mai învâpăiat zel, ci înțelegând, că progresul parohiilor e legat și de buna înțelegere între organele parohiale și cele administrative, a căutat totdeauna a o cultiva a ea, sta, premergând însuși cu exemplu bun prin stima și respectul ce a existat între dânsul și vrednicul șef administrativ.

Nu voiu să mai întind firul înșirând faptele săvârșite de acest credincios păstor, căci istoriograful nepreocupat va fi chemat a-l desăvârși, ci eflat am de cuviință — drept prin os răcunostinței — a decida aceste șire vredniciei lui, din incidentul cuvântului de adio dela sinodul protopresbiterat. Bunul Dumnezeu să-i încălzească inima și în noul post tot de aceeași dragoste pentru binele obștei, ca și în trecut spre a adăuga nouă fapte mărețe la comora sa sufletească, iar nouă ne dăruiască și ne învrednicească cu bărbatul doririlor.

Ioan Oțoiu
paroh.

Curățenia în biserică.

Obiect de desbătut în conferințele preoțești, de *Nicolau Aron*, paroh gr. or. în Galați, lângă Olt.
(Urmare).

4. Rândul vestmintelor și cărților de serviciu în biserică. Nu mă estind asupra tuturor vestmintelor dela bisericile centrale, în cari servesc diferiți dignitari, ceți, diaconi, preoți, protosinceli, arhimandriți, episcopi, ci rămân la bisericile noastre de pe sate, în cari se folosesc următoarele vestminte pentru serviciul divin: stiharul, epitrahilul, brăul, mânecutele și felonul (fita). În legătură cu acestea la proscomidia se folosesc și prosoapele, adică acoperemântul dintâi, acoperemântul al doilea și acoperemântul al treilea (aerul).

Aceste vestminte la cele mai multe biserici de ale noastre se dăruiesc din partea creștinilor evlavioși mai cu dare de mână. Puține vestminte cu cari servește preotul se cumpără din vistieria bisericii. De aceea vestmintele de serviciu în cele mai multe biserici sunt după gustul celor ce le cumpără și departe de gustul preotului slujitor și de statul și ritual bisericii noastre române gr. orientale. De multeori întâlnești un preot român greco-oriental îmbrăcat diform, stiharul romano-catolic, epitrahilul și felonul ortodox și viceversa, stiharul ortodox și epitrahilul și felonul de rit latin (apusean). Nu arareori întâlnești la înmormântări pe preotul în haine roșii, pistrițe în loc de haine mohărite sau negre. În biserică cei mai mulți preoți cu aceleași haine de o culoare servesc și în posturi ca și în dulce.

De dresul hainelor pentru serviciul divin nu se îngrijește nimenea. Drept aceea nu arareori întâlnești pe preotul liturgisitor îmbrăcat sdrântos, sau dacă nu tocmai sdrântos, deshamat, atârându-i felonul pe spate, pe un umere, sau pe altul, încins cu brăul, sau prea sus sau prea jos, numai cum trebuie nu și epitrahilul atârnat, sau prea spre dreapta, sau prea spre stânga, și în sfârșit, mânecutele deslegate pe mâni, de crezi că acuși îi pișă preotului când cădește biserică.

Acestea provin de acolo, că vestmintelor de serviciu le lipsesc copciile și legăturile trebuincioase cari mereu se strică, și mereu și trăbuesc reparate.

Nici la așezatul, îndoitul și păstratul vestmintelor bisericesti nu se observă regulă în multe biserici de-ale noastre. În cele mai multe biserici, ba și putea zice, că de regulă vestmintele de serviciu se păstrează în altar. Dar cum? Așezate de câte un cuier, și de cuiere bătute în pereți, și colozite în câte o ladă sau dulap de crezi, când întrii în altar, când întrii într-o șatră de țarg, — ba vestmintele, cu cari servește preotul (cele luate la

rând), de multe ori nici nu se mai îndoiesc, ci stau aruncate pe sfântul prestol. Cu anii stau la același loc, necercetate, nefolosite, bătute de prav, mucozitate de umezeala zidurilor groase ale bisericii, și cercetate de soareci, care-și fac cuib în vestmintele sfinte și le strică.

Rândul vestmintelor de serviciu în biserică trebuie regulat. Preotul care le poartă trebuie să se îngrijească cel dintâi, ca hainele de serviciu să fie mai nainte de toate întregi. Cele rupte să se caseze și numai cele bune să se folosească. În cazul extrem, când haine întregi și bune nu mai sunt, preotul trebuie să îngrijească, ca vestmintele preoțești, fie și mai vechi, să se cârpească, aducându-se într-o stare mulțămitoare.

Vestmintele de folosit să se păstreze într'un dulap, așezat în altar, dacă este loc; dacă altarul este mic, și pentru dulap nu este loc, dulapul să se așeze în podișor și dacă biserică n'are nici podișor, atunci dulapul se poate așeza într'un unghiu al despărțământului pentru bărbați, mai aproape de altar, și hainele să se pună sub cheie.

În altar acățate de un cuier, sau de un cuiu, să se țină numai rândul de vestminte ce l întrebuintează preotul: în dulce haine colorate, în posturi haine negre, iar în săptămâna luminată și până la înălțare haine luminate. De sine înțeles, la înmormântări preotul trebuie să folosească numai haine negre. Numai în cazuri extreme, când biserică n'are vestminte negre, preotul la înmormântări se îmbracă și cu haine colorate.

De câteori preotul se desbracă, vestmintele trebuiesc îndoite, și puse în cuier, respective în dulap; nici decât însă să nu le lase aruncate numai așa în stare de disordine, pe sfântul prestol.

Cărțile întrebuintate în biserică noastră sunt: *Evarghelia*, *Apostolul*, *Octoiul mare*, *Triodul*, *Penticostariul* și cele două sprezece *Mineie*; apoi *Predica* și *Liturgierul*. Mai sunt cărți mai mici: *Octoiul m'c*, *Ciaslovul*, *Psaltirea*, *Propovedania la morți*, și alte.

Cărțile odinioară cu cirilice în timpul mai recent se tipăresc cu litere latine. Astfel în biserici mai cu stare se găsesc duplicate: *Apostolul*, *Liturgierul*, cele 12 *Mineie*, *Octoiul mic*, *Ciaslovul*, *Triodul* și *Penticostariul*, precum și diferitele *predici*, pentru toate Duminecile și serbătorile de preste an.

Biserică noastră are așa dar o bibliotecă frumoasă de cărți rituale, cari se deosebesc de cărțile de legi, cari sunt: *Protocoalele sinoadelor și congreselor*, diferitele *Regulamente*, și de matriculele și protocoalele parohiale, cari asemenea formează o bibliotecă frumoasă, în cancelaria parohială.

Despre cărțile „bibliotecii parohiale”, ordonată a se înființa în toate parohiile, nu pomenez și nici despre registrele, reșizite de învățământ și biblioteca școlii confesionale, cari formează încă o bibliotecă deosebită, „biblioteca școlară”, în cancelaria școlară.

Cărțile rituale în bisericile noastre se păstrează de regulă în altar și la stranele cântăreților, din dreapta și din stânga.
(Va urma).

Serate de ale meseriașilor noștri.

La 25 Februarie n. c. și-a ținut Reuniunea sodalilor noștri din Sibiu a 2 a ședință literară. În cuvântul de deschidere al ședinței, prezidentul *Tordășianu* raportându-se la evenimentele mai de căpetenie din luna Februarie, cu drept cuvânt o numește luna bucuriilor, căci în această lună societatea noastră s'a întărit prin căsătoriile încheiate între membrii noștri *Ilie Baciu*, cul. tip. cu dșoara *Frida Petkovski*; *Lazar Părau*, măstru pantofar cu dșoara *Elisaveta Vulcu* din *Turnișor*; *Ioan Petrașcu*, măstru croitor cu dșoara *Elisaveta Poda* din *Săcădate*; *Ioan Căicuț*, măsar cu dșoara *Hedu*, cum și prin logodna încheiată între dșoara *Letiția Simtion* cu dl *Mih. Simoneti*, fânzelar în *Alba-Iulia*, cărora dorindu-le toate fericiirile, îi roagă să fie și pe viitor cu alipire și dragoste față de Reuniunea noastră, care va fi contribuit și ea la încheierea acestor fericoite căsătorii. Dorește spor și noroc frizerului *Victor Maniu*, care deschizându-și s'abiliment propriu, a înmulțit șirul măiestrilor noștri de sine stătători. Aduce mulțămite binemeritate măiestrilor, membri ai „Intrunirii de Miercuri”, cari, cu considerare la vrednicile, ce le-a avut membrul nostru onorant, mult regretatul *Nicolae Simtion*, au procurat pe șosele lor chipul în uleu al lui, și l-au dăruit Reuniunii cu dorință: să servească drept podoață pentru local și viu exemplu de urmat pentru cei de față și cei viitori, când vorba este de a lucra pentru înflorirea Reuniunii și cu ea a clasei noastre de mijloc, precum o făcuse decedatul dela înființarea Reuniunii și până la încheierea

lui din viață. De încheiere vestindu-ne cu bucurie că măiestrii Mihail Sinu, croitor, Zeh. Arop, cismar, Ioan P. Trașcu, croitor, Vasile Banu, cismar, Ioan Părău, croitor, Ioan Roman, frizer și Petru Bota și soția sa, croitori, au declarat, că intră în șirul membrilor pe viață ai Reuniunii cu taxa de câte 50 cor., dorește, ca exemplul acestora să fie urmat de cât mai mulți.

Cum între participanții ședinței era și badea Cârțanu, prezidentul Tordășianu, îi dorește să se simtă bine între noi și declară ședința deschisă.

După cetirea prin notarul Duca a protocoalelor ședințelor administrative, sodalul pantofar A. Bozo, cu sodomănia „La gară din Turnișor”, de Orlățanu, a provocat mult râs, care s'a potențat când dl Bozo a predat „Amestecul de limbi la târgul Mediașului”, bine și cu înșuflețire a predat învățăcelul lăcătuș George Groza pe „Groza Haiducul”, și tot asemenea bucată „Din țara proștilor”, sodalul zidar Iosif Ciotea, ne-a surprins în mod plăcut cu câteva arii, bine executate la ceteră, mititelul Ilie Petrașcu, a fost de tot hazul în „Al mai tare om gin lume”, dșoara Ana Moldovan a cântat cu simț câteva arii; mult a plăcut sodalul pantofar I. Miga în „Recrutul” de H. Lecca; baladele de Coșbuc, cetite de dna Eugenia Tordășianu, au captivat auditorul, învățăcelul croitor Dionisie Axente, fratele binecunoscutului actor — diletant Dem. Axente, în „Grăul neamului” de Coșbuc, a tradat talent prețios declamatoric, dșoara Eugenia Roman cu cântecele sale drăgălașe și induisoare, ear dl Radu P. Barciuanu, librar, prin schițarea biografiei a mult și cu plăcere gustatului scriitor I. Slavici și a scrierilor sale populare, au format punctele de forță ale seratei noastre.

Ca de obicei în participanți s'au sortat 15 cărți folosite, ear la fine dl Tordășianu, mulțumind tuturor acelor, cari au obosit pentru buna răsună a seratei, invită la ședință literară din 25 Martie r. c.

„Invingătorul.”

NOUȚĂȚI.

Alegeri pentru sinoade. În dieceza Aradului au fost aleși pe teritoriul consistorului arădan următorii deputați din cler pentru sinodul eparhial: În Arad: Vasile Beleş, protopresbiter. Timișoara: Dr. Tr. Puci, protopresbiter. Vinga: P. C. S. Arhimandritul Augustin Hamsea. Chisăteu: Gerasim Sărbu, protopresbiter. Bircă: P. C. Sa Arhimandritul Augustin Hamsea. Radna: Procopia Givulescu, protopresbiter. Boroșineu: Ioan Georgea, protopresbiter. Banatsoamloș: Paul Miulescu, protopresbiter. Chișineu: Dr. Ioan Trailescu, protopresbiter. Giula: P. C. Sa protosinodul Roman R. Ciorogar. Lipova: Voicu Hamsea, protopresbiter. Șiria: Vas. Popovici, paroh. Hălmeș: Cornel Lazăr, protopresbiter și Buteni: Tr. Magier, protopresbiter. În dieceza Caransebeșului au eșit aleși următorii deputați din cler: 1. Valeaboului: Andreiu Ghidiu, protopresbiter, Caransebeș. 2. Lugoj: Dr. George Popovici, protopresbiter, Lugoj. 3. Sgrîbești: Dr. Traian Badescu, asesor consis. și referent, Caransebeș. 4. Făget: Sebastian Oariu, protopresbiter, Făget. 5. Coșava: Dr. Petru Ionescu, secretar ministerial, Budapesta. 6. Buziaș: Ioan Pepa, protopresbiter, Buziaș. 7. Jebel: Ioan Pepa, protopresbiter, Buziaș. 8. Ghilad: Pavel Iancu, administrator parohial Obad. 9. Fișez: Avram Corcea, paroh în Coștei. 10. Vârșet: Traian Oprea, protopresbiter, Vârșet. 11. Iam: Sofroniu Avramescu, paroh în Nicolinț. 12. Sasca-montană: Simeon Luca, paroh în Iladia. 13. Oavița-montană: Dr. Iosif Oariu, director, Caransebeș. 14. Reșița-montană: Dr. P. Barbu, profesor, Caransebeș. 15. Boșca-montană: Petru Eremia, adm. protop. în Boșca mont. 16. Caransebeș: Flăret Musta, arhimandrit, Caransebeș. 17. Teregoava: Dr. Petru Ionescu, secr. ministerial, Budapesta. 18. Mehadia: Mihail Popovici, protopresbiter, Orșova. 19. Bozovici, Mih. Popovici, protopresbiter, Orșova. 20. Satul-nou: Trifon Miclea, protopresbiter în Satul-nou.

Comunicate militare oprite. Numărul ultim al foii oficiale cuprinde un ordin al ministerului reg. ung. privitor la interdicerea publicării în ziare a dispozițiilor militarești; e oprit prin urmare a da știri despre starea, mișcările, numărul și activitatea puterii armate, despre situația fortărețelor și întăririlor, asemenea și despre cantitatea armelor, a materialului de războiu și echipament, sau despre cantitatea, calitatea și transportul proviziunilor. Cei ce calcă acest ordin se pedepsesc conform §-ului 456 art. de lege 5 din 1878 cu închisoare de stat până la cinci ani sau cu amendă până la patru mii de florini.

Alegere de preot. În Săliște a fost ales paroh Duminecă domnul Dr. *Demetriu Borcia*, catihet în Făgăraș și fost colaborator intern al ziarului nostru, cu totalitatea voturilor date.

Advocat nou. Domnul Dr. *Liviu Pandrea* ne avisează că și-a deschis cancelaria avocațială în Făgăraș Strada Beceanului nr. 23 (curtea Perceptoratului r. ung.)

Din America. În 5 Martie Români din Cleveland O. au avut o zi de bucurie: atunci a sosit în mijlocul lor tinărul preot *Ioan Podaș* împreună cu soția sa. Numitul preot a venit ca să-și ocupe parohia sa „S. Maria” din Cleveland.

Legea congruei. În ședința de ieri, Marți, a dietei ungare s'a început discuția asupra *legii congruei*. Raportorul Mérey a recomandat legea spre primire. Au combătut-o abatele Molnár János și deputatul naționalist român Dr. *Vasile Lucaciu*, care a propus luarea ei dela ordinea zilei.

Din Bucovina ni se scriu următoarele: „Pe la noi în Bucovina e mare lipsă de nutreț pentru vite. Multe vite cornute și mulți cai au perit, parte de foame, parte din cauza nutrețului procurat din alte părți, care fiind legat cu sârmă, vitele au ros și sârma, care le-a rămas în stomah, le-au cauzat boală și au trebuit să moară. La arat abia peste vre-o lună vor putea să iase oamenii, pentru că omătul stă la noi încă întreg și neatins. Încolo soartea ne este foarte grea, pentru că Răsnecii vreau să ne facă Ruși, Germanii să ne germanizeze, Polonii să ne treacă la nația lor. Norocul nostru în J. dani, cari pe toți creștinii ne țiu legați în cătușele datoriilor...”

Din Făgăraș am primit două întim pinări mai lungi, în cari ni se desoriu altcum lucrurile cu privire la adunarea generală a reuniunii femeilor de acolo, nu așa cum le-a spus corespondentul nostru în numărul 105 al ziarului acestuia. În adunarea generală au fost introduse cu adevărat femei, cari nu aveau loc acolo, pentru că nu erau acceptate de membre, și cu ele s'a făcut alegerea noului comitet. Asta e esența, iar amănunțele sunt disgestuatoarele, și nu le putem publica. Regretăm din inimă că s'au putut întâmpla lucruri atât de urâte în Făgăraș; eternizarea lor în coloanele ziarului nostru nu o ținem însă nici de necesară nici de folositoare, de aceea nu publicăm nici una din întimpinările trimise.

Cenzură în Austria. Mai multe ziare din Germania au fost confiscate la granița austriacă, pentru că publicau dări de samă asupra dispozițiilor militare în Austria.

Expoziție universală în Petersburg. Dums, sfatul rusesc, va debata asupra unui proiect d'a se aranja o expoziție internațională, — cea dintâi, — în Petersburg. Expoziția ar fi să se deschidă în anul 1912, cu ocazia jubileului de 300 de ani de domnie a casei Romanovilor, și are să conțină toate ramurile de industrie, meserii, artă și economie.

La fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace au mai dăruit: Ioan Aleman, forestier (Ilidze-Bosnia) și soția sa Cornelia născ. Decian 2 cor., Nicolae Costea, fost sodal faur, subconduc. de moșie (Făurești) 40 bani, Nicolae Moisin, mășar comers. (Râmnic-Vâlcea) 50 bani și dșoara Geni Roman 40 bani.

Pentru institutele noastre de bani. Biroul „Solidarității” și „Revista economică” apeleză de nou către onoratele direcțiuni ale institutelor noastre de bani rugându-le să contribuie din cuota ce adunarea generală li-a pus la dispoziție spre distribuire cu o sumă oarecare pentru conferențiarul specialist în cele economice, pe care „Asociațiunea” intenționează a-l angaja, ca să-l pună în serviciul educațiunii economice a poporului. Din cele vre-o 150 de institute financiare câte avem, au contribuit până acum abia zece pentru amintitul scop.

Dela universitatea din Viena. Ziarele vieneze aduc știrea, că în cercurile facultăților universitare d'acolo se discută o urcare a taxelor pentru colegii, și anume la suma dublă din cuota anuală.

În amintirea unui poet. Se fac mari pregătiri pentru sărbătorirea centenarului poetului Nic. Gogol. Va fi o sărbătoare națională în toată Rusia. În 22 Aprilie când sunt o sută de ani dela nașterea lui Gogol se vor ținea în toate orașele Rusiei prelegeri, adunări festive, reprezentații ș. a. și se va bate o medalie comemorativă; se va pune la cale o colecție pentru a întemeia un institut de învățământ cu numele Gogol, precum și o sută de biblioteci sătești. La festivitatea ce se va ținea în Moscova vor participa și număroși străini, între cari și reprezentanții Romei, unde Gogol a trăit multă vreme. În Germania, la München, se pregătește o ediție completă germană a operelor poetului.

Fumatul copiilor. Poruncă aspră și bună s'a dat în Euglitera cu privire la copiii fumători. Dela întâia zi a lunii ce vine, fiecare polișt, fiecare păzitor de parcuri sau altfel de persoană aplicată în viața publică, are drept să ia imediat țigara, tutunul și orice lucru de fumat dela băieți și fete sub 16 ani.

Se pricepe. O cunoscută miliardară, Miss Elena Gould, vestită pentru operele sale de binefaceri, are și talentul de a da răspunsuri nimerite. Într'una din zile invitase la o festivitate, aranjată în vila sa, pe elevele mai mici dintr'un azil. Le-a primit bine, li-a dăruit păpuși, haine și alte lucruri plăcute și folositoare, la urmă li-a arătat comorile casei sale, conducând fetițele prin apartamente și oprindu-se la cărțile, broderiile, tablourile, în sfârșit la un salon, care era împodobit numai cu statue. „Am să vă arăt acum ceva foarte frumos”, zise miss Elena: „vedeți asta este statua *Minervei*.” O fetiță se uită curioasă și întrebă: „A fost măritată?” „O, nu!” adăose zimbând miss Elena Gould, „trebuie să știi, draguță, că *Minerva* era zeița înțelepciunii.”

Vrednic de laudă și peste hotarele țării noastre este „Andrényi Sec” prin admirabilele însușiri la culoare, miros și gust. Medicii îl recomandă pentru cei slăbiți de bătrânețe, și reconvașcenților cu cel mai bun rezultat. Minunata calitate o datorește „Secul” îngrijirii stricte la culesul celor mai nobili struguri și a vinului făcut din ei, mai departe tractarea după sistemul francez. A se convinge prin o probă cerând „Andrényi Sec”.

O domnișoară sau un domn, care posedă perfect limba română și germană sau limba română și maghiară s'ă aplicare în farmacia lui E. V. Feller din Stubița, având acolo un viitor sigur. Eventuale oferte a se adresa în plic închis cu indicare „I. L.” în afară la adresa administrației „Telegrafului Român”, Sibiu.

Cărți și reviste.

Vatra școlară, rev. ped., redactor: Dr. P. Șpan, Nr. 2 din Martie a. c. cuprinde: Învățătorul și părinții elevilor de V. Stan; Starea școlilor în județele Iași și Vaslui; Metropolitul Sava Brancovici, lecție practică, de Al. Jurca; Din viața școlară de Dascălul; Din experiență; Informațiuni; Bibliografie. — Abonamentul: 6 cor. pe an, 3 cor. pe jum. de an. Administrația: Sibiu, Str. Măcelarilor Nr. 24.

Candela, foaie bis-lit., red. de Dr. E. Voiușchi și A. A. Manastyrski, Nr. 3 din Martie a. c. cuprinde: Viața și act. S. Ap. Pavel de Dr. V. Gheorghiu; Plăngerile lui Ieremia de Dr. O. Isopescul. Virtutea creștină de C. Morariu. Text rusesc. Comunicări, cazuri pastorale, cronică. — Abonament 8 cor. pe an, 4 cor. pe jum. de an. Administrația: Dr. T. Tarnavski, Cernăuț, Strada Cherescul 7.

Revista Asoc. Învățătorilor și învățătoarelor din România, apare lunar, Nr. 9 din Febr. 1909 cuprinde: Activitatea extrașcolară de D. Faur; Circulara dlui Kalinderu; Apostol, versuri de G. Vlădescu; Ceva despre școlile normale de Ap. D. C.; Școli model vechi; Învățătorul cultivator model, de M. C. Păunescu; Cultivarea gustului de cetit, de Gh. Popescu; Din activ. grăd. de copii de I. Ișcu; Calendarul nostru, de N. Teodorescu; Scrișoare de Radu Cristescu; Lecturile învățătorului; Cronică ș. a. — Abonamentul 5 lei pe an. Administrația: Pr. Aramă, revizor școlar în Târgoviște.

Oficială.

Oficiile parohiale sunt strict îndatorate să înainteze bugetele pro 1909 oficiilor protopopești cari în timpul cel mai scurt să le subștearnă consistorului arhidiecezan spre aprobare.

Poșta redacției.

Dlul D. B. în L. Primit. Îi vom face loc în cușdun.

Cernăuț. Cele trimise, cum și văzut, le am întrebunțat. Trimite și altele. oăci scrii bine.

Dlul G. T. în B. Nu înțelegem de loc rostul „întregirii” trimise. Luorul de căptenie e, că propunerea s'a făcut și a fost primită. Că acum oine a dat ideea de a se face propunerea și cum a fost motivată propunerea, bine ori rău, nu împoartă.

Teatru german.

Mercuri: în beneficiul artistului *Viebach: Der Kardinal*, dramă în 4 acte.

Joi după amiază la orele trei *Fösterchristl* operetă, sara la orele 7 *Walzertraum*, operetă.

Răceli grele

și tusă se depărtează imediat la luarea ali-nătoare și întăritoarei Emulsiuni a lui SCOTT.

SCOTT

e atât de plăcut la gust, încât toți cari nu pot suporta obicinuita unsoare de ficat iau

Emulsiunea lui SCOTT

cu ușurință și plăcere. Afară de aceea Emulsiunea lui SCOTT considerabilă este răbabil mai folositoare. 6 (270) 5-5

Prețul sticlei originale cor. 2.50.

Se găsește în toate farmaciile.

Societatea pe acții pentru exploatarea și exportul apei minerale ungare

Budapesta V. Balthory u. 5.

Depozite generale la Dnii:

Ludovic Fuchs și I. B. Misselbacher

în Sibiu (Nagyszeben).

APE MINERALE

sunt în depozit și se vând cu schimbul sticlelor următoarele:

Borszék, fântâna principală
Borszék, fântâna Kossuth
Borszék, fântâna Baltazar
Matild, din fântâna Bodok
Baross
Borhegy
Boholt

Előpatak
Rékosul-sup. „Maria”
Fehérkö
Gloria
Isvorul Hebe
Horgász

Hankó
Káson-Jakabfalva
Káson-Salutaris
Repat
Selter-săcuiesc
Stojka.

Anunț!

La administrația acestei foi să afle de vânzare 4 acții de ale băncii „Porumbăceana” din Porumbacul inferior. (99) 1—3

Nr. 189. protopr. 1909. [100] 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan permanent fără drept de succesiune din parohia de clasa I Mediaș protopresbiteratul Mediașului, pe baza rezoluției Prea venerabilului Consistoriu Arhidiecezan din 26 Februarie a. o. Nr. 4710 Bis. prin aceasta se scrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreună cu acest post sunt jumătate din venitele parohiale fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor preoțești dela stat și din dotarea dela stat pentru capelani.

Doritorii de a ocupa acest post, au a-și înainta cererile concursuale instruite cu testimoniu de 8 clase gimnaziale, absolutor teologic și atestat de calificare preoțească subscrisului oficiu protopresbiteral în termenul susindicat, prezentându-se în vre-o Duminică ori sâmbătoare în biserică spre a cânta respective a celebra și cuvânta.

Totodată se deobligă cel ales de capelan a contribui la fondul protopresbiteral pentru casa tractuală conform concluzelor cari sunt în vigoare.

Mediaș, în 4 Martie 1909.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Mediașului în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Romul Mircea
protopresbiter.

Concurs din oficiu.

În legătură cu decizia dela 30 Decembrie 1908 Nr. 6872 Bis. se publică concurs pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. II-a Brizoi, protopresbiteratul Dobra, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B' pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Alesul paroh va avea să cedeze d'n venitul său parohial suma de cor. 400 anual bătrânului și nepotinciosului paroh de până acuma Avram Barbu, cât timp va mai trăi acela.

Competenții la acest post să-și aștearnă cererile concursuale instruite conform normelor în vigoare, în termenul amintit, oficiului protopresbiteral al tractului Dobra.

Sibiu, din șelinta consistorului arhid. ținută la 10 Martie 1909.

Consistoriul arhidiecezan.

Nr. 190/1909. [97] 2—3

Concurs.

Pentru întregirea definitivă a postului învățătoresc din **Ibănești-Padure** se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”, pe lângă salariul: 300 cor. din repartitie, ajutor dela stat ca întregire până la suma de 600 resp. 1000 coroane, condiționat, dacă se va asemna, relut de grădina 20 cor. cuartir și lemne de focărit pe picioare.

Petenții se vor prezenta în vre-o Duminică la biserica din Ibănești-sat spre a fi cunoscuți poporului.

Suplicele concursuali, instruite conform legii, sunt a se înainta subscrisului, p. u. Déda.

Mureș-Cueșd, 4 Martie 1909.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. Reghin în conțelegere cu comitetul parohial.

Galacteon Șagău
protopr.

Nr. 159/1909 prot. [95] 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan cu dreptul de succesiune în parohia de clasa II a **Hașfaleu**, protopresbiteratul tractului Sighișoara, pe baza rezoluției Prea venerabilului Consistoriu Arhidiecezan dto 10 Februarie 1909 Nro 1445 Bis. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreună cu acest post sunt jumătate din venitele parohiale fasio-

nate la coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post, vor aștepta în termenul sus indicat, subscrisului oficiu protopresbiteral cererile concursuale, instruite conform legilor în vigoare, având a se prezenta în vre-o Duminică sau sâmbătoare la biserica înaintea alegătorilor pentru a cânta, respective a cuvânta.

Sighișoara, 2 Martie 1909.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoara în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Dimitrie Moldovan
protopop.

Nr. 237/1909. [96] 3—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa III-a **Vârtop**, protopresbiteratul Abrud, pe baza ordinului, Venerabilului Consistoriu din 17 Februarie a. c. Nr. 1731 Bis., se scrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta la subsemnatul oficiu, în termenul deschis, cererile instruite după legile din vigoare și se vor prezenta, după prealabila fucunoștiințare a protopresbiterului, în vre-o Duminică sau sâmbătoare la biserica pentru a cânta, cuvânta eventual a celebra.

Abrud la 23 Februarie 1909.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al tractului Abrud în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Petru Popoviciu
protopresbiter.

Se află de vânzare:

Lămâi mari și galbine,
3 bucăți 5 crețari.

Portocale frumoase,
3 bucăți 5 crețari.

Ciapă frumoasă.

Harapacică, usturoi, carfiol și poame frumoase

la

Hermann Hermann
Sibiu

Nr. 29. Piața mică. Nr. 29.
(77) 3—3

Nu e necesară reclama.

Fiecare om știe, că

I. școală de vierit, Riomfalva
alui **Simon Nemenz**

are cele mai frumoase vițe de vie altoite.

Se trimit gratis și franco cataloage cu ilustrațiuni. [306] 27—36

expediază sorte curate, sub garanție, în sortiment bogat, de ani cunoscuta și solida firmă:

Prima plantatiune de vițe de pe Târnavă.

Proprietar: **FR. CASPARI**,
Mediaș, Nr. 62 (Transilvania).

Rog a cere catalog ilustrat!

Catalogul conține scrisori de recunoștință din toate părțile țării și poate deci fiecare posesor de vie a-și cere informațiuni despre soliditatea numitei firme, dela persoane cunoscute. (292) 34—34

P. T.

În vederea apropierii sezonului de bere, îmi permit a atrage atențiunea On. mei mușterii asupra excelentelor mele soiuri de bere, și anume:

Berea Coroană albă, Berea de München neagră, Berea de malt dublă Bock în grad superior.

În urma procurării de orz și himeiu de prima calitate, precum și prin aranjarea berării cu mașini nouă și în sfârșit prin pregătirea unei cantități mari, în anul acesta, sunt în plăcută pozițiune a servi numai cu bere bine conservată, deplin fermentată și gustoasă, prin ceace sper a satisface și celor mai fine gusturi, în urma acestora sper că On. mei mușterii nu le va cășuna nici o greutate vinderea acestor soiuri de bere, bune și ieftine, în raport cu berea de Steinbruch cu mult mai scumpă și a celorlalte soiuri de bere de concurență.

Rog deci On. mei mușterii, ca și în anul acesta să se adreseze cu toată încrederea subscrisului, promițând că această încredere, precum în trecut așa și în viitor, mă va obliga a-i mulțami în toate privințele.

Totodată aduc la cunoștința On. mei mușterii, că în urma instalării unui automat de spălat și umplut sticlele, sunt în plăcută pozițiune a umplea și pasteriza zilnic 30,000 sticle cu bere, prin ceace mi-se face cu puțință a efectui prompt și cele mai mari comande. Se vor da spre vânzare exclusiv numai sticle pasterizate, pentru a căror durabilitate dau deplină garanție.

Așteptând prețioasele comande, cu deosebită plăcere asigur On. mei mușterii anticipative de serviciu prompt și semnez

Cu deosebită stimă:

Rudolf Habermann,
Prima berărie transilvană cu abur
Sibiu — Nagyszeben.

(92) 3—6

Săpun de lapte de lilie Steckenpferd.

Cel mai bun săpun pentru piele
și contra petelor de soare.

Se capătă pretutindeni!

[38] 6—40

În atențiunea bibliotecelor parohiale.

Dela Librăria arhidiecezană se pot procura următoarele cărți cu prețuri reduse:

	în loc de	numai		în loc de	numai
Adam, Sybaris, roman	3—	2 30	Bolintineanu, Viața lui		
Aforisme, cugetări și reflexiuni	—50	—40	Cuza Vodă	1 50	1—
Alexandrescu, Boalele animalelor	1—	—80	Borgovan, Ionel	2—	1 60
Alexandrii, Poezii	4—	3 30	Ist. pedagog.	3—	2 80
Ovidiu teatru	1 50	1 20	Bour, Cuvinte din inimă	2—	1 70
Amante Bruto, Ovidiu în exil	2—	1 70	Din romanul		
Berariu Făt frumos teatru	1—	—80	unei vieți	1—	—75
Bianu, Cultura și lit. rom.	—50	—45	Ch. A. Can-		
Bălănescu, Serieri, conferințe, discursuri	5—	4 25	tacuzino	1—	—80
Basilescu, Morăreasa și coregidorul	—50	—40	Broștean, Ist imp. Traian	7—	5 50
Barbu, Isus Cristos	2 50	2—	Bulc, Amintiri din Grecia	1 20	—96
Bistrițeanu, Cuib de Șoimi, teatru	1 50	—80	Schite din Italia	1—	1 70
Bogdan, Luptele Românilor cu Turcii	2—	1 80	Ca fulgerul la vânt,		
Rom și Bulg.	1 50	1 30	novele	3—	2 50
Ins. stud. slave ptu Rom.	1—	—80	Urmașii Romei	3—	2 50
Vlad Tepeș	2 50	2 10	Candrea, Porec'ele la Români	1—	—80
" legat	3—	2 60	Cantili, Aripi de vis, poezii	2—	1 70
Doc. și reg. priv. la relațiile țării Rom. cu Brașovul și Uog. în sec. 15 și 16	6—	4 60	Carageale, Note și schițe	2—	1 50
Istoria Românilor	4—	3 40	Charles I-er der Roum.	1 50	1 20
			Chitul, O fată de Tarabostos I/II à	1 50	1 35
			Cionca, Prakt. rom. Grammatik	2 50	1 40
			Cioran, Călătoriile patr. Macarie	3—	2 40
			Conan Doyle, Duett	1 60	1 30
			Carmen Sylva, În luncă Constantinidi, Din vremuri triste	1—	—75
			Coppé, Pentru sceptru	3—	2—

Requisite de scris se pot procura de la **Librăria arhidiecezană**